

Capo 1

1. Chtěl jsem se vyrovnat tvým ideálům z knih,
dělal jsem, co jsem moh, abych se stál jedním z nich.
Dlouho jsem vybíral, kterým měl bych se stát,
Jezdcem z neznáma a přestaňte se smát.

2. Chodil jsem v ostruhách a houpavej měl krok,
tvářil se zlověstně a každej byl můj sok.
Spával jsem v klobouku a na botách prach,
Jezdec z neznáma, já nepoznal, co je strach.

- R. Ty zatím, ty zatím četla jsi si dál,
v pozadí potají já jsem jen tak stál.

3. Nejsem desperát, to už dávno vím, někde mi chybí kus a asi h
odně jím.
Stějně jsem objevil, co máme společnýho, mě a Jezdce z nezná
ma máš
přečtenýho.